

PROSLOV IX.B

Vážený pane starosto, vážený pane řediteli, drazí učitelé, milí rodiče, spolužáci a všichni přítomní!

Dovolte nám, abychom vás všechny přivítali na dnešním slavnostním ukončení naší povinné školní docházky. Při nástupu do první třídy se někteří z nás báli a někteří se zase těšili, ale všichni jsme to zvládli a došli jsme až sem.

Tento náš kolektiv se utvořil až v šesté třídě, kdy každý přišel z různých tříd, a dokonce i škol. Ze začátku jsme si mysleli, jak jsme každý úplně jiný a vůbec si nebudeme rozumět, ale to se po harmonizačních dnech změnilo. Bohužel nám naše, ne moc dlouhé seznamování překazil covid a museli jsme zůstat doma na online výuce. Nebudeme si ale nic nalhávat, i ten covid nás dost sjednotil. Výmluvy typu nejde mi mikrofon, nemám kameru, já jsem vás neslyšel a mně se to seká, byly na denním pořádku.

Sedmá třída byla stále trochu chaotická, například když jsme museli každý den dojíždět do Bedřichova na lyžařský výcvik a neužili si atmosféru přespávání na horách. Abychom nemluvili jen o těch špatných věcech, zažili jsme také náš první vícedenní výlet, kde jsme překonávali jak strach z výšek, tak z našeho vaření.

Pro každého je každý výlet jinak výjimečný, ale nejvíc budeme vzpomínat na ten do Stráže pod Ralskem, jelikož jsme ho naposledy strávili s paní učitelkou Koníčkovou. Během osmé třídy jsme navštívili hodně míst a naučili se hodně nových věcí. Prošli jsme si kurzem první pomoci či dnem s Armádou České republiky.

Devátá třída pro nás byla dost náročná, především kvůli velkému množství učení, které vyvrcholilo přijímacími zkouškami. Taktéž jsme na začátku roku museli přejít z naší třídy do velké jazykové učebny a zvyknout si na naši novou třídní učitelku. V průběhu roku jsme si ale užili i mnoho akcí - třeba mikulášskou nadílku či olympijský běh. Ke konci roku nás čekalo další stěhování, a to ze školy na náměstí do námi nově vytvořené třídy v CVA.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem učitelům za to, co nás naučili a jakou trpělivost s námi měli, a hlavně paní učitelce Koníčkové, která z některých našich činů i porodila. Děkujeme i paní učitelce Burešové, která se nás na ten poslední rok odvázně ujala. Taktéž děkujeme našim rodičům, kteří nás podporovali v našich nejhorších i nejlepších chvílích a výkonech.

Na základní školu jsme vstoupili jako děti a dnes odcházíme skoro jako dospělí.

Snad to tu bez naší nejlepší 9.B zvládnete.

